

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Ó-vár, Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen e lap hetenkint kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ara évnegyedre 3 ft o. é. Hirdetési ár: soronként 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Értesítés.

a Múzeum-egyesületi igazgató választottság tudományos ülései iránt.

Az erdélyi Múzeum-egyesület igazgató választottsága, az alapszabályok 6. 44. és 46-ik cikkében értelmezésben tartandó tudományos üléseit, folyó február hó 25-dikén délutáni 5 órakor fogja megkezdeni Kolozsvárt a városi tanácsház nagy teremében. Ez ülések tárgyai lesznek a homimeretre tartozó felolvasások és szóbeli értekezletek; elnöki felhatalmazási jegy mellett, nem-egyleti tagok is megjelenhetnek. Kolozsvárt, febr. 12-én 1860.

Elnöki meghagyásból.
Finály Henrik,
titkár.

(D) Szemle. Mind élénkebb lesz a harc, mely a pápa pártja és a francia császár céljainak osztályosai közt fejlék az irodalom terén. Az Univers című ultramontan lap rögtönös betiltatása a francia kormány által igen sokfelé nagy visszahatást szült, s a pápa melletti izgalom az irlandi lapok némelyikében is élénk és Napoleonot sértő szavakban nyilvánkozik.

De annál nagyobb pártja van, s annál erősebb védekkel mutogatják angol és francia lapok a francia politika helyes voltát.

A „Patrie” élénk cikkeket szentelve a pápa zavarainak feltüntetéseire, január 29-ki számában a többiek közt ezt írja: „Van egy szó a politikában, mely egy ítélet hajthatatlanságát, e szó: „il est trop tard” (már késő). Távol tőlünk, hogy a pápára nézve ezen példabeszéd teljesültét ohajtanók, de igen sajnáljuk, hogy a pápa nem akar engedni, s ellenszégül Európa kívánatának. Egyébiránt az többé nem rajta áll, hogy a legatiók szabadok legyenek, mindenki meggyőződhetett már, hogy ezeknek függetlensége bevégzett tény, egyedül az áll még a pápa hatalmában, hogy elfogadjon, nem mondjuk helybehagyja (ratificer) azon helyzetet, melyet az események idéztek elő, s melyet többé egy hatalom sem akar legyőzni sat.”

Ugyancsak a Patrie-nak írják, hogy a toscanai herczeg Perugiában van s készűl átvenni a fővezérséget a pápai hadseregben, mely most a német földön végbevitt toborzás által tetemesre nőtt. Ezen toborzást a Patrie valóságos intervenciónak nevezi. És ezen állítása nagy figyelmet érdemel; mert ha ez az angol és francia kormányok által is intervenciónak ismertnek el, komoly következményei kézzelfoghatók lennének, miután tudjuk, hogy ezen két kormány határozottan ellene mondott annak, hogy bárki is a külhatalmak közül az olasz kérdésbe avatkozzék.

A közelebből kiadott pápai nyilatkozvány oly elhatározott s mondhatni szigorú hangon van tartva, miszerint bizvást

következtethetni, hogy a szent atya nemcsak nem enged Napoleon tanácsainak, de kész a véletlektől vinni a kérdést, és a gyakran igen jól értesült Schw. Courirban olvassuk azon állítást, hogy a szent atya keresztén háborút akar indítani világi hatalmának ellenségei ellen, s e céljában Nápoly s egy más kath. nagyhatalom segélyére számít.

Nem tudjuk ugyan, hogy ezen állításnak mennyi valószínűséget tulajdonítsunk, mert más részről hírlak, hogy Nápoly-nak lehetlen sem bármint nyílt lépést kockáztatni; az ausztriai lapok pedig általában visszatartottak azon állításokat, mintha Ausztria tetteles fellépésekre készülne, s rámutatnak oly intézkedésekre, minők p. o. a nemsoroztatás, s a hadi lovak elárvereztetése, melyek eléggé igazolják e kormány békés szándokát, míg másfelől tagadhatlan, hogy Ausztria sürgelő védelmi intézkedéseket tesz, s legközelebből Velence főparancsnoka egy beszédében elég élénken kinyilatkoztatta, hogy a korona e tartományát védelmezni fogják utolsó csepp vérig.

A lapok egy része Napoleon szemben a pápával igen nagy zavarban lenni állítja, miután igen sokan azonosítják a pápa világi hatalmát az erkölcsivel, s Lagueronniére elvei nem mindenütt estek termékeny földre.

Azt azonban nem lehet feledni, hogy Napoleon Oroszországot is képes volt megrendíteni: és ismerve erejét még azt is felteszi kérdésül a tétovázó hozzávetés: ha vajjon a pápa elmentállását a hatalmas francia császár nem örömet nézi-e ujjai között; s nem örömet vár oly provokatokat, melyek őt villafrankai kötelezettségei alól véglegesen feloldozva képessé tegyék, hogy szabadabb kézzel nyuljon Olaszország feletti eredeti programjának kiviteléhez?

Ezalatt általában a dolgok elhatározottabb irányt kezdenek venni. Angolhon Franciaországgal egyetértett az olaszok sorsa felett, s legutóbbi hírek szerint Ausztriának biztosíták Velencét két feltét alatt, t. i. hogy a velencei terület mint olasz tartomány kezeltesék, s hogy Ausztria egyezzzék bele az annexióba. azon esetben, ha az olasz tartományok általános szavazata e mellett nyilvánkozik.

És éppen ez a válságos kérdés. Ausztria a villafrankai béke által nem volt kényszerítve, hogy elvett feladja, s mégis Velence birtokára néve meg volt nyugtatva. Most csak úgy biztosítják Velencét, ha a nagyherczegek detronisálásának jogosultságát elismeri.

Ezen helyzet élénkebben beszél az események természetéről s lehető következményeiről, hogyssem magyarázatokba bocsátkozni felesleges ne volna.

Közlemény az erdélyi Múzeum-egylet pénztárába eddig befizetett alapítványokról és részvényilletékekről. Báró Józsika Sámuel 10,000 ft urb. p., Bartakovics Béla egri érsek 5000 ft államkölcsön p., gr. Bethlen Károly 1000 ft urb. p., Both Péter 100 ft urb. p., gr. Gyulai Lajos 4000 ft urb. p., Haynald Lajos erdélyi püspök 2000 ft urb. p., özv. gr. Kemény Miklósné 100 ft urb. p., Gyárfás Domokos 100 ft urb. p., Horváth József 500

ft urb. p., Kolozsvár városa közönsége 5000 ft urb. p., özv. gr. Haller Jánosné 1000 ft urb. p., gróf Teleki Oskár és Gusztáv 1000 ft urb. p., Lázár Pál 100 ft urb. p., id. Zatureczky István 105 ft o. é., b. Radák István 4000 ft urb. p., özv. Gorové Mária 105 ft o. é., Ürményi József 100 ft o. é., Dézs városa 525 forint o. é., Gáspár János 100 ft urb. p., Salamon József iskol. tanácsos 100 ft o. é., Lendvay Rudolf 100 ft urb. p., Sterka Sulucz Sándor érsek 105 ft o. é., Kovács László 1000 ft o. é., Tompa Károly 100 ft urb. p., Streicher Mihály 100 ft o. é., Gábor Antal 100 ft urb. p., Szaniszló Ferencz nagy-várad püspök 1000 ft urb. p., b. Kemény Gábor 100 ft urb. p., gr. Vas Albert 500 ft urb. p., id. b. Konradshaim Vilmos 100 ft urb. p., Zambó Julia Bors Albertné 200 ft urb. p., gr. Kun Gothárd 1200 forint urb. p., Lészai Antal 100 ft állam köt., Felszegi Sámuel 100 ft urb. p., b. Apór Géza 500 ft o. é., hg. Liechtenstein Frigyes ő fensége 100 ft o. é., Kunszt József kalocsai érsek 210 ft o. é., Bán István 100 ft urb. p., Gebbel Károly 100 ft urb. p., Gyöngyösi Sándor 100 ft urb. p., Dr. Lészai Dániel neje 100 forint urb. p., Mike Sándor 100 ft urb. p., Gál Sándor 100 ft urb. p., Nagy Elek 500 ft urb. p., Zatureczky Gedeon 105 ft o. é., báró Józsika Lajos 500 ft urb. p., b. Bornemisza János 500 ft urb. p., Gál Sándor 100 ft urb. p., Bányai Vitéz 100 ft urb. p., b. Splényi Antal 100 ft urb. p., Hatfaludy Antal 100 ft urb. p., Tomori Ánasztáz 105 ft o. é., Fosztó Ferencz 100 ft urb. p., Kollát Sándor 100 ft urb. p., Kedves Tamás 105 ft o. é., Béli István 550 ft urb. p., Paget János és fia Olivér 1000 ft urb. p., Dézsálvi Pataki József 100 ft urb. p., Finály Henrik 100 ft urb. p., gróf Haller Ignác 500 ft urb. p., ifj. gr. Haller György 500 forint urb. b., b. Splényi Sámuel 100 ft urb. p., b. Splényi Sámuelné 100 ft urb. p., gr. Eszterházi Antal 500 ft urb. p., Szilvási Miklós 100 ft urb. p., özv. gr. Bethlen Jánosné 500 ft urb. p., Gegő József 100 urb. p., b. Bornemisza Leopold 500 ft urb. p., if. gr. Bethlen Ferencz 1000 ft urb. p., gr. Kornis Ferencz 500 forint urb. p., Fejér Márton 100 ft urb. p., gr. Lázár Miklós 500 ft urb. p., gr. Lázár László 200 ft urb. p., Biró Pál 100 ft urb. p., Kovács Lőrincz 100 ft urb. p., László Ferenczné 105 ft o. é., Béli Gergely 1000 ft urb. p., Béli Gergelyné 500 ft urb. p., Rucka János 100 ft urb. p., Naláczy Farkas 100 ft urb. p., Viskol Gergely 100 ft urb. p., Naláczy Károly 200 ft urb. p., gr. Bethlen Ádám 2000 ft urb. p., Kakucs Elek 100 ft állam köt., danczkai Pattanyus Jakab 150 ft urb. p., Kedves István 105 ft o. é., Bálint Mózes 100 ft urb. p., Dr. Engel József 100 ft o. é., Kabós László 200 ft urb. p., b. Löwenthal Sámuel 500 ft urb. p., gr. Kun Kata b. Löwenthalné 500 ft urb. p., Mocári Lajos 100 ft o. é., Puhl Ignác 100 ft urb. p., Puhl Ignáczné 100 ft u. p., Szabó Ferencz 1000 ft urb. p., Gál Péter 200 ft urb. p., Lukács Ferencz 100 ft urb. p., Berde Mózza 100 ft urb. p., Szabó Lajos 100 ft urb. p., Szabó Lajosné 100 ft urb. p., Demeter Károly 100 ft urb. p., Zsigmond Elek 100 ft urb. p., Pákei Lajos 100 ft o. é., ifj. Fekete Pál 100 o. é., Ürmösi Sámuel 100 ft urb. p., Mátéi Károly 100 ft urb. p., Sala Sámuel 100 ft urb. p., Brassai Sámuel 105 ft o. é., Török Antal 100 ft urb. p., urb. p., gróf

BORONKAI MARGIT.

Történeti regény.

(Folytatás.)

— Kisasszonyom — szóla — cselédtől értém szándékodat, melyet magamra nézve mindig parancs gyanánt veszek. A főúri nők nem fényes sorsukért, de azért tiszteltetle méltók, mert fényes sorsuk közt sem vetik meg a szegényt. El nem felejttem soha, mekkora jóssággal ápoltd nagysádn engem nehéz sebeimben... szegény cigányt, mert soha sem akarok több lenni kisasszonyom! bár mennyi aranyat és bársonyt rakjanak reám. Siettem hozzád: parancsolj velem szép uri hölgy, parancsolj és bízzál bennem, mert habár arcom fekete, de a lellem fehér.

— Köszönöm asszonyom! Igen jól esik tudniom készséged sebzett szívemnek. Nem tudok el tőled rettenetes sorsomat, kérve tégedet derék kapitányné, hogy férjed érdemei jogán igényelhető befolyásod által eszközöld Bástá fővezérnél kihallgatásomat.

— A fővezér irántam elég gyöngéd tekintettel viseltetik, mert Lippayt és Lódit minden vezére közt leginkább szereti; én reménylen kisasszonyom, hogy kíváncsodra nézve bizonyosan szolgálhatok; de ha szabad tudnom szenvedéset okát, ha megérdemelhetik egy szegény cigányt, bizalmadat, kérlek ne titkold el tőlem azt, mi kedves szép arczodat úgy elemésztette.

Margit teljes őszinteséggel mindent elbeszél, s kiválólag kiemelte azt, mit akkori történetiróink is egyetértve állítanak, hogy Boronkay csupán azért lön gyanúsítva a fővezér előtt, s Lódi eszközölési által azért huzoztatott jogtalanul és elítéletlenül fogásrá, mert határozottan elutalá leánya köréből Lódit szerelmi reményeivel együtt. A szerencsétlen atya a szerelmi boszu miatt hordá a politikai üldözöttök rablánczát, s tűrte a

börtön kínjait, melyet az irtózatos nevű Matheus Alexander vérbíró folytonos bosszantásai s gyűlölettel tettek még kétszerte kiállhatatlanabbá.

Lippayné nagy részvételt hallgatta végig Margitnak sűrű könnyeivel igazolt előadását, s végre meghattottan szóla:

— Drága kisasszonyom, ha a te méltó gyermeki fájdalom nem volna elég felkeltetni teljes szolgálatkészségemet; felkelti azt egy lelki kötelesség. Fájdalom, hogy azt a högömböt, mely read nézve akkora balsorsá nőtt fel — én indítottam meg egykor Enyeden. Oh kisasszonyom, bűnösöknek kell nekünk lenni, hogy midőn jót cselekszünk is, szerencsétlenség válik belőle. Midőn az apahidi kastély veszélyét láttam, én voltam ki Lódihoz siettem, hogy megmentsen titeket; meglez szavakkal festettem balsorsotokat, de az nem volt hatással a kegyetlen szívre; eselhez folyamodtam, s ismerve vad érzékségét, szépséged ingerét használtam eszközüil megmentésére életeteknek... azt hittem kisasszonyom, hogy a következményektől nincs okom aggodni. Nem fűrkészem, mennyiben adott nagyságod jogot neki a bosszuállásra, de készen állok azonnal a fővezér előtt megjelenni. Menjünk szép kisasszonyom, tapasztalni fogod, hogyha arcom fekete is, de lellem fehér.

Margit gyorsan ültözködött, hogy az iránta oly szíves részvétet mutató csapatvezérnért kövesse, s azonnal elindultak Bástá szállás felé.

A fővezér szállását az Ó-várban tartván, a város legjelentékenyebb utcáin kelle áthaladni; s midőn Erdélynek szívében lélekben elkeserített fiai láták a fényes nevű Boronkay leányt ily társaságban, mely gyűlöletüket s megvetésüket teljes mértékben birta, könnyen elgondolhatjuk minő közvélemény kísérte lépéseit? A leány szenvedései által tul volt már azon, hogy ilyesmiktől óvakodni csak eszébe is jusson, nézte azt a nagy fekete nőt, mint erős fekete gyökszálat, mely a fátum

habjaiba elmerültöt egyedül segítheti már a réppartra.

Lippayné, a mint Bástá szállására értek, kezén ragadta Margitot, a fegyveres örökön keresztül feltartóztatlanul vitte a leányt a fővezér termébe, ki szerencsére e szempillantásban éppen csak magára volt.

— Uram fővezér — szólt Lippayné — a derék és méltatlanul üldözött Boronkay János uram leányát hoztam hozzád, esedezővén, hogy hallgasd ki őt, ki napok óta alárendeltjeid által elzárattott attól, hogy a családján elkövetett igazságtalanságot neked elpanaszolja, s folyamodjék azon igazsághoz, melynek kiszolgáltatására nagyságod azon hatalmas és nemeslelkű császár nevében tartozik, kinek itt hatalmát gyakorolni meg van bízva. E nemes kisasszonyt fővezér uram megszerette a káránbeszeli bán, s most az által akarja szerelmét kiesikarni, hogy tiltó atyját tömlőzőkre huzoztatja, s a szerencsétlen kisasszonyt atyja irtózatoss kivégeztetésével fenyegetve akarja arra bírni, hogy vele oltár elibe lépjen. Egy joga van a nőnek a természetből, az Istentől, melyet a legnagyobb zsarnok is tisztel, azon joga, hogy kezével szíve vagy akarata szerint rendelkezék. Nincs hatalom, mely a szívre parancsolhassa a szerelmet, s az Isten törvényét tapodja az is, a ki kényszerítő eszközöket használ oly szerencse bírására, mit a szív önként meg nem adhat. Esedezem uram fővezér, légy irgalmas kihallgatni az ártatlanul szenvedő Boronkay uram leányát.

— Nem akarok meséket hallgatni. Vezérem nem zavarják össze ez állam ügyeit apró szerettezésekkel. Boronkay ellen határozott vádakk vannak, ha ártatlan lesz el nem ítéltetik.

— Uram légy irgalmas — szólt Margit térdeire rogyva, de mély fájdalommal elfojtá szavát, nem tudott beszélni.

— Elég elég! — szólt Bástá. — Lippayné asszonyom biztosíthatod Boronkay kisasszonyt, hogy a törvény s bíránk be-

látása meg fogja menteni atyját ha bűntelen.

— Nem fogja megmenteni uram! — szólt határozottan Lippayné — oh igen jól tudom, hogy nem fogja megmenteni. Matheus Alexander uram csak azon napját nem vesztette el, melyben valakit halálra ítéltet. Ő kap a legkisebb okon, s nyakát tekeri az igazságnak, csakhogy ölhesen. Így végezték ki egyetérte Lódival a minapában Kis Farkast, holott uram fővezér éppen nagyságod kegyelemirata biztosítá tartózkodását e hazában. Mit mond az ily dolgokra a világ, mit fog mondani a prágai udvar? mert uram fővezér a Királyhagyó hegye nem oly magas, hogy át ne hasson azon ama rettentő gyilkoltatás híre, mely e hazában tüzetik!

Lippayné erős és bátor felszólalása erőt adott Margit szívébe, letörle könnyeit, s határozott és keseredett hangon szóla a fővezérnek:

— Uram, ha még egy csepp emberéret van szívedben, ha nem vagy hasonló a tigrisekhez s hiénákhoz, melyek nem bírálhatnak csak ölnek, irgalmazz atyámnak. Ne engedd őt börtönében nemtelen eszövények áldozatául. Nézd ezen levéldarabkákat, melyeknek szétszaggatott értetlen foszlányaival atyámat elvádoztál előttem, ezek meg fognak győzni, hogy a vád alapja: oly tény volt, mely a te kegyelemiratomat megelőzte. Oh uram tégedet egy ármányos ember bűszített fel atyám ellen, ki ekint használva föl hatalmadat, lealacsonyított. Megengedhet-e uram? hogy majd az utókor azt mondja felőled: a nagy hadvezér fölemelt kegyenceinek szelreim eszövényeibe avatkozva, börtönre hányatá az atyákat, s kényszerítte ez által megrémült leányaikat oly érzelmek elfogadására, melyektől szívök undorodott.

— Leány, te merészen beszélsz! — szólt Bástá, kit a leány nem kevésbé lepett meg kemény vádja által.

— Uram! nem emelek oly panaszt, melyet ne igazolhatnék. Nézd e levelet, kedves

Bánffy Dénesné 500 ft urb. p., gr. Eszterházi János 100 ft o. é., Kelemen Béni 105 ft o. é., Simon Elek 100 ft urb. p., Tamási Antal 100 ft urb. p., Kozma István 100 ft urb. p., Kozma Istváné 100 ft urb. p., Veres József 100 ft urb. p., Saguna András püspök 500 ft urb. p., ifj. Tauffer Ferenc 100 ft urb. p., id. gr. Teleki Domokos 5000 ft urb. p., Kozma Gábor 500 ft urb. p., Fogarasy Mihály püspök 500 ft urb. p., báró Kemény György 500 ft urb. p., Dózsa István 100 ft urb. p., b. Wesselényi Farkas 1000 ft urb. p., Macskási Péter 100 ft urb. p., gróf Bethlen Kamilló 500 ft urb. p., b. Huszár Károly 500 ft urb. p., b. Huszár Sándor 100 ft urb. p., Zeyk Károly 100 ft urb. p., Zeyk Miklós 100 ft urb. p., Boér Ferenc 100 ft urb. p., Nagy Péter 100 ft urb. p., b. Bánffy Dániel 1000 ft urb. p., Szentiványi Ferenc 100 ft urb. p., Takács János 100 ft urb. p., Horváth István 100 ft urb. p., Pávai V. Elek 38 db aranyat természetben és 50 ft o. é. készpénzben.

Kolozsvárt, febr. 10. 1860.

Finály Henrik.

Ujdonságok.

— Kormányzó herceg ő magassága tegnap reggel városunkba érkezett.

— Ő cs. kir. Ap. Főlsége f. évi jan. 31-ről kelt legfelsőbb határozatával, lovag Benedek Lajos tábornagyot saját főszállásmesterévé s a hadsereg főszállásmesteri törzsének főnökévé legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

— A mult vasárnap, azaz f. hó 12-ikén este 7 óra körül szokatlan égi tűnemény vonta magára figyelmünket. Az ég észak-nyugot felől részint csillagok vala, részint fákó felhők borították. Enyhe, csöndes idő volt, s imé a távolból — jól lehet a tavasz kezdete még messze van, — élénk villámok lobbanása látszott. A ki az utcán járt, mindenki bámulva állott meg, s nézte e rendkívüli tűneményt. Dörgés azonban nem hallatszott. Az idénitől általában elmondhatjuk, hogy nem is volt tél, pedig hegyvidékes országunkban ez évszak ugyancsak szigorú szokott lenni. A borostyánfák rugyezni kezdenek, szinte vídamlán kezd az ember is a közeleget kikelet előjeleinek láttára; de félni lehet, hogy egy rideg éjszaki szél nagy károkat tehet, a mitől Isten őrizzen!

— Szébenből febr. 7-dikéről írják nekünk: Jelen hó 4-dikén az erdélyi jogegyetem évszeres tánc-vigalmát adta. Pontban nyolczkor ráhúta Kéler Béla jól szervezett zenekara. A t. művész a szebeni joghallgatók tiszteletére, a legelső magyar törvénytudós nevével egy csárdást „Verbőczy-csárdást” szerkesztett. 9 óra körül erdélyi kormányzó-herceg ő magassága is megjelent a bálban. A közönség háromszoros éljénél üdvözölte. Az öltözet többnyire magyar vala. A körmagyart mintegy 60 pár járta, stb.

— Kazinczy ünnepe folyó hó 1-jén Csik-Somlyón, az ottani feltanoda tanárainak indítványa folytán, népes részvétellel, s nagy lelkesedéssel ünnepeltetett. Az ünnepély a következő program szerint tartatott meg: 1) Megnyitó beszéd elnök Mikó Antalól. 2) Hymnus a gym. ifjuság énekakara által. 3) Kazinczy életrajza Madár Imrétől. 4) Szász Károly költeménye szavallta Bálint Károly. 5) Kazinczy s a nemzet szelleme Lázár Dénes által. 6) Értekezés a magyar nyelv s irodalom történetéről Nagy Imrétől. 7) Szózat a gym. ifjuság énekakara által. 8) Emlékbeszéd Kazinczy Ferenc fölött Kozma Dömötől. 9) Alkalmi költemény Adorján Imrétől. 10) Tompa költeménye Nagy Dániel által. 11) Téli dal az ünnepélyre alkalmazva. Bocskor Mihály által. 12) Dicsőletény Antal Károlytól. 13) Zár beszéd alelnök Horváth Károlytól. 14) Végül háladal erdélyi püspök tanodaalapító Dr. Haynald Lajos ur ő excellenciájához a gym. ifjuság énekakara által.

bánod kéziratát, s tagadhatod-e, hogy te akaratlanul ez ember eszköze vagy. Így sáfarkodnak ők a te hatalmaddal, melynek örvé alatt börtönbe hurcoltatják a polgárokat, s elbocsátják, kik céljaiknak hódolnak, vagy vesztőhelyre viszik a daczolókat. Ürügy mindig van ily felfordult hazában a gyanúsításra, tildözésre, főként ha gunyt üznek a te bünbocsánatból, mint Kis Farkassal történt. Nézd e sorokból, miért halt meg az ifjú hős? Elég ma ily ürügy a halálra, s ti mégis bámultok, hogy e nemzet gyűlöl titeket, ti bámultok, hogy menedéket az ország csatátereken, s politikai ösztönénél fogva máskülönbben gyűlöl külső barbar hatalmak segélyében keresi, s kedvesebbnek tartja a férfi házáját dicsősen nyitl harezban, mint itt kegyenczeitek szeszélyéért gyalázatosan vérszeni el.

A leány szokatlan merész szavai Bástát szerfölött meglepték, kezét nyujta neki s szólt: — Kéj föl szép gyermek! atyádnak megkegyelmezek.

Ki volt boldogabb, mint Margit e perczben? midőn Bástá elöszólította titkokát, megparancsolá, hogy rögtön Boronkay részére kegyelemiratot adjon át aláírás végett. A kegyelemirat szerkesztve lén. Margit az öröm szárnyain szaladt Matheuszhoz, ki pislogva, rángotodó arcainak legnyájásabb mosolyával fogadta őt.

— Uram itt a fővezér kegyelemirata. Bocssás atyámhoz, hogy én oldhassam le lánczaikat.

— Nem lehet most szép kisasszonyom! — szólt Matheusz, — hivatalom már szétoszlott, a kegyelemirat végrehajtására szükseges formalitásokat holnap reggelig meg nem tehetem.

— De ha a fővezér kegyelmet adott atyámnak.

— A kegyelemirat — szólt Matheusz — nem vághatja ketté a törvényes formalitásokat. En szívemből hódolok a fővezérnek, a nők iránti udvariasságban pedig, főként az ily igen szép hölgyek iránti udvariasságban

magamat senki más által felülmutatni nem engedem. Szívem igen érzékeny azon érzelmek felfogására, melyekkel egy szerető gyermek rablánczokon senyvedő atyja iránt viseltetik; érzem a sürgőstés azon ösztönét, mit szíved érezhet szép kisasszonyom, de a statusfériaiknak a törvény formalitásait átleníni nem szabad.

Midőn látta Margit, hogy minden esengése sikertelen, magára hagyta Matheuszt.

Egész éjen át nem tudott aludni. Várta a hajnal, mint a megváltás hajnalát.

Alig távozott el Margit, Lódi felgerjedve rohant Matheuszhoz.

— Megjött Boronkay kegyelemirata? — kérde élenken.

— Nehány percz előtt hozta el leánya.

— Csak nem bocsátottad el a fogolyt hitem nélkül?

— Visszautasítam a lány sürgőstését.

A párbeszéd titkos értekezletté változott, s Lódi sőtét areczka hagyta el Matheusz termetét.

XI.

Tekintünk bé még egyszer a börtön sötét falai közé, nem hosszas lesz ott mulatásunk; meglátandjuk ott még egyszer a remény fellobbanó sugarát a csüggedés bus homálya után, mint alvó mécsugarat, mely vonagló véglángjait még utóljára felvillantja, s fényt vet a tárgyakra, hogy még egyszer láthatók legyenek azok, mielőtt a homály végképp elborítaná.

Boronkay, Csizsár és Kálmándi, egy emeletes épületbe voltak elzárva az ó-várban, közel a falak alatt elzúgó Szamoshoz. Az ablak a fellegvár nézett, melynek most ronda viskókkal, s barlangtanyákkal beépített hegy oldala akkor kopáron s csupasz szirtjaival barátságatlanul tekintett alá a nem nagy terjedelmű Kolozsvárra.

Rideg fanyar kilátás, melyet még a téli napok mogorvasága is kettőztetett; s benn a

— (Necrolog.) Szélesismeretű, tapasztalatidus hazánkfia Vajda Dániel, közhasznú, fáradhatlanul munkás, általános szeretet és tisztelet közt folyt életét e folyó év február 9-kén szülővárosában M.-Vásárhelyen bevégezte, hol szinte 68 évvel ezelőtt született, hol iskolai tanulmányait jelesen végezte, különösen a halhatlan Bolyai Farkas tanár ajánlatára, kinek nemcsak kitünő tanítványa, és közelebbről meghalt lángezüfiának derék tanítója, hanem egyszersmind szívélyes barátja is volt — a nagy hazafi báró Kemény Simon három fia mellett nevelőseget vállalt, mely magas feladatának megoldásában teljes elismerés jutalmazta. Alapos tudományosságát az erdélyi helv. hitűek egyházi főtanácsa is kellőleg méltányolván őt az enyedi főiskola rendes tanárának megválasztotta, kineveztetéséről azonban közbe jött súlyos szembebetegsége miatt lemondott. De nem hagyott fel mint magánzó is kedvencz tárgyával, a neveléssel; nevelője volt közvetve az enyedi ifjúságnak, nevelője, vezére az érett korúknak, huzamos időszakon át elnöke lévén az enyedi nagy horderejű casinónak, melynek a forradalom előtt ő vala egyik éltető szelleme. Fényes érdemei vannak a nemzet anyagi érdekeit előmozdító intézetek körül is, azok csaknem mindenikének Enyeden lakása alatt lelkes ügynöke vala. — A gazdaságat terén örökre fennmaradó nevelt szerzett „Borászati közleményei” által; alapos vegytani ismeret és sok évi észlelet eredménye az idézett munka, melynek becsé bizon hiszszük, halásan el fog ismertetni a két testvér hazában, s nem kevés nyilváníulása azon vesztésé őszinte érzetének, hogy a tervezett második rész kiadásában őt megelőzte a kerülhetlen halál. Egy szóval Vajda Dánielben a haza jeles fiát, szülővárosa egyik büszkeségét, és családja ritka nemeskeblű fejét veszítette el. Béke hamvainak!

— T a s n á d r ó l januárius 8-dikáról értesítenek: Kazinczy Ferenc születése évszázados ünnepét mi is az ünnepélyhez méltólag kívántuk megünnepelni a tegnapi napon. Ugyan is L. J. ur által, az Ermellék minden helységében eleve fölhívás intézetvén, a kitűzött napra az ut rosasága daczára is, igen szép száma gyűlt egybe a vidék értelmiségéből azon honfiaknak, kik a nagy embernek szelleme előtt tiszteletadó-jokat kívántak bemutatni. Reggel 10 órakor igen nagy számú közönség vonult be a ref. imaház nagy teremébe. Örömkönyek ragyogtak az arcokon, midőn a ref. énektársulat öszhangzatos nemzeti énekével bevezegedte a roppant ürt, melynek végzetével több lekiült honfiak szavaltak több már ismeretes és ujdun munkákat Kazinczy emlékére; igen megható volt végre azon lelkesedés, melylyel sietett mindenki adományával járulni a közepén álló asztalhoz, részesülendő azon magyar honfiai szent kötelességben, mely az ünnepeltnek örök emlék felállításában kíván mutatkozni; tudomásunkra begyűlt 191 ft uj pénzben. A Kazinczy tiszteletére szentelt ünnepe városunknak s az itt megjelent vidékieknek igazi kegyeletteljes vallásos színben tűnt elő a nagy imaház falai között, hol annyi igazi magyar érzésű honfiak és honleányok valának egybegyűlve, s az ünnepély itteni végzetével egy 100 terítékű asztal várakozott Stier Pál „arany bika” című vendéglőjében a vendégekre, hol hatalmas toastok mondtak a nemzet, s élete egyes jelenégeire.

— Debrecezenből f. hó 4-kéről írják a „Fortschritt”-nek: „A ma d. u. 2 órakor érkezett vaspályai vonat a Bécsben járt magyar küldöttségnek két tagját hozta u. m. helyettes superintendens főtitzt. Balogh Péter és tisztt. Révész Bálint lelkes urakat. Ez okból már a déli órákban néptömegeket lehet a pályaudvar felé huzódni látni, s a vonat megérkezétségéig mintegy 4000 személy sereglett a pályaudvar körül, a kik a fogadási ünnepélyben részt venni kívántak. Alig érkezett meg a vonat s nyitlatott meg a pályaudvar ajtaja, midőn mindenki, a ki csak fért, betódult, hogy a hazatértekhez lehetőségig közel legyenek. Háromszor ismételt éljen zugott, midőn a két lel-

kész urat meglátták. Midőn erre Balogh ur fővegét leveitve, s beszélni készült, ünnepélyes csönd váltá föl a viharos üdvözlő kiáltásokat és így meglehetősen gyöngye hangon mondott szavait mindenki megérthette. Rövid, tartalomdus, s többször éljenekkel félbe szakított beszéde kezdetén, a neptömegekből harsány felkiáltások történtek: Le a kalappal! mire azonnal mindenki leveit fővegét. Egy városi kocsi, a melybe őt magyar ló vala fogva, s a melyhez 50 díszfogat, többnyire hölgyekkel, csatlakozott, mind a két követet a casinó-épületbe vitte, a hol a tiszteletükre lakoma rendeztetett, melynek folytán lelkes toastok mondtak, s a mely 7 óráig tartott. Nyolcz órakor fátylasmenet, mely nagy tömeg kíséretében, előbb főtitzt. helyettes superintendens Balogh Péter urnál tiszteletgett, a hol a magyar hymnus éneklése után számos éljenek által meg-megszakított beszédek tartattak; innen a menet tisztt. Révész B. urhoz vonult, a hol ugyan e jelenet ismételtetett, végül tisztt. Révész Imre urnál történt tiszteletgett. Este 10 órakor vége volt.”

— Egy Pestről érkezett telegram után a „W. Ztg.” és „Wanderer” febr. 6-dikáról írja: „A tegnapi álarozos bálban, mely a magyar nemzeti színházban tartatott, éjfélt után a Rákóczy-induló sürgettek. Tanulók e demonstratióban nem vettek részt. Három gépészlet letartóztattak; de szabadon bocsátatásukat sürgették. Katonai erőt hoztak, s csakhamar, a fegyverek alkalmazása nélkül, a rend helyre volt állítva és a tánc tovább folyt.”

— Ugyan a „Wdr.”-nek Károlyvárosból (Horváthország) írják: „Valamint Magyarországon, ugy nálunk is a nemzeti öltözet viselése általános lett. A bálokban a nemzeti öltözetek uralkodó, s frakkot már nem is igen láthatni. A surkán kívül átiálát is viselnek, s általában a magyar öltözet igen barátságos felkarolásban részesül. A horvátok egészen elfeledik a régi ellenségeskedést, s a két nemzet közti hajdani barátságot egészen helyre állítani kívánják.”

— Csajághy Sándor csanádi püspök ur ő maga, mint a „P. Lloyd”-nak írják, február 7-kén Temesvárt elhunyt.

Nemzeti színház. — Szombaton febr. 11-ikén Komáromi jutalomjátékául „A paraszt mint dus”, egy a könyvtár fenekéről előhurcolt silányság, éppen nem magasztalható előadás. A jutalmazott többszöri taps s kihívásban részesült a czimszerepben.

Vasárnap febr. 12-dikén „Két pisztoly” Szigligeti egyik legjobb műve, melyben Polakoviczné, Luiza; Follinszkné, Lenke; Gyulay, Stein; Komáromi, Zsobri; s Paulay, Bájkeri szerepben tetszés közt működtek.

Hétfőn febr. 13-kán „Büvös vadász” Ferenczi Izabela jutalomjátékául. A főbb éneklők részéről elég igyekezet, azonban együtt véve nem eléggé szabatos előadás. A jutalmazott Agatha szerepében gyakran megtagoltatott, s igen szépen énekel, valamint Bodorfi is; Schinek J. szintén dicséretet érdemel Anna szerepében.

Kedden febr. 14-dikén „Pénc és becsület.” Ronsard e méltán dicsért s jutalmazott dramájában Follinszkné Lucille, és Paulay Rudolphe szerepét kiválóan szépen játszik. Polakoviczné Laura, Komáromi György szerepét szintén elég jó felfogással képviselték. Az előadás elég jó volt; vajha minél több ily jó irányu drámát láthatnánk színpadunkon.

Politikai hírek.

— A febr. 4-diki „Moniteur” R a n d o n hadügyminiszternek a császárhoz intézett, s ez utóbbi által helyben hagyott következő előterjesztést hozza:

„Páris, febr. 3. 1860. Felség! A felség által kifejezett czélzatokhoz képest van szerencsém egy törvényjavaslatot terjesztetni elő, mely szerint az 1859. május 31-diki törvény által

— Azt adná megérnem a teremő — szólt Csizsár.

— Megtanítanád nemde őt — jegyzémeg Kálmándi — hogy a kutyabőrnek még nagyobb tekintélye is van, mint a mit Bástá egykor ismerni tanult, midőn tudniillik verte azt dobpaletájával, megtanítanád őt minő díjt érdemel egy jogtípró, ki így játszik egy ország nemességével?

— Nincs előtte tekintély, nincsen jog; egy kutya ketrecznek nézi Erdélyországot, s bőreinket rendre dobjára feszíti. Az enyimnek ugyan nem sok hasznát veendő, mert már esontomhoz száradott. No de legyünk vigan, az élet így is ugy is lejár, s minden perczben eszembe jut kedvelt fiatal barátunk Jarmynak jelszava: „mindegy” — szólt Boronkay.

(Folytatjuk).

— Az első magyar általános biztosító társaság által, mely az 1858-ik évi tavaszról 1-től több mint 82,000 kötvényt állított, ki a közelebb lefolyt 1859. évben különféle biztosításokról kibocsátott kötvényeinek száma igen kevés híjjával 150,000.

— Azerdélyi első stearingyertyagyár, mint Szébenből írják, m. é. őszhő 25-én 1000 font első minőségű stearingyertyát szállított Ausztráliába egy onnan vett megrendelés folytán.

— Ausztria összes kereskedelmi forgalma a külfölddel a mult 1859-dik évben 555 1/2 millió forint, tehát 41 millióval kevesebb volt, mint az 1858-dik évben. Ebből esik a bevitelre 268,063,528 forint a kivitel 287,158,451 ft. A kivitel tehát 13,291,184 millióval nőtt, míg a bevitel 54,036,971 ft-tal kevesebült.

a száraz és tengeri hadseregek ujonezokkal ellátására megszabott illeték az 1859-diki kormányzatot illetőleg 140,000 em-
berről 100,000-re szállították le. Kérem felségedet, méltóztassék
ezen törvényjavaslatnak az államtanács általi megvizsgálását
elrendelni, hogy az, a közelebbi ülésszak megnyitására, a tör-
vényhozó test elé terjeszthessék.

Ezen rendszabály csekély benyomást tett a közönségre,
mely jól tudja minő könnyűséggel lehet hadi lábra állítani a
francia hadsereget; ezenkívül tudja azt is, hogy rendes idők-
ben az évi illeték csak 80,000 emberből állott, a kik közül csu-
pán 40,000-et szolgáltattak volt zászló alá. — Azt hiszik, hogy
ezen rendszabálynak, valamint a Savoya és Niza iránti ova-
tosabb fellépésnek mindenképp az a célja, hogy Palmer-
ston lord helyzetét a parlamenttel szemközt megkönnyítse, s
az angol miniszteriumnak a császár békés szándékai iránt bizo-
nyítékot adjon kezébe. Hasonló tekinteteket igényel Gortsa-
koff hercegnek ájtólag kissé megintatott helyzete is. Lega-
lább egy párisi tudósításban újra olvashatni (a mi az „Univers”
minapi egy cikke után meglehetősen vártan), hogy az orosz
császár Montebello hercegnek ismételve és sürgetőleg ki-
jelentette volna azon kívánságát, hogy Franciaország lényegileg
maradna meg a zürichi béke mellett, s ne idézné elő új bonyo-
dalmatokat.

Némely politikuskok a whig miniszterium közeli bukását
hiszik; ezeknek a „Nat. Ztg.” egyik párisi levelezője azt mondja,
hogy az keveset fogna változtatni a dolgon, mivel most nehezebb
lenne a torynak mint ezelőtt egy évet volt, Ausztria felé ha-
lajni a politikában.

Páris, febr. 5. A pápai encyclica, mely ma minden tem-
plomban fölolvastatták, a császár különös kívánságára, a párisi
érsek által meg a Tuileriák kapujában is közzétett. Ezen-
kívül Morlot bíbornok saját egyházmegyéjét illetőleg, még
külön imákat is rendelt a pápától, mostantól huszvégt 5 miatyánk-
ot 5 Ave Mariát, valamint naponként egy imát a szeplőtlen
Szűz tiszteletére is. Az encyclica mellett a párisi érseknek egy
pásztorlevele is fölolvastatták. Ez utóbbiban különösen azon hely-
emelteték ki, melyben a pápa arra kötelezi magát, hogy az egy-
ház javáért mindenét, még életét is földozsádjá. Egyébiránt
a párisi érsek a miniszteriumból egy iratot kapott, melyben a pá-
risi templomokban tartott több igen heves szónoklatok jelöltet-
tek ki. Különösen a hitszónokok egyike kissé erősen nyilatko-
zott Julius apostata emlékeiről. Hírszerint az érsek ezen tárgy
iránt egy körlevelet adand ki.

Páris, febr. 8. Hírszerint Konstantinápolyban a
francia s angol hajók legénysége szárazra szállított ki, mivel
az ulemának a keresztények elleni ellenséges mozdulatától
féltek.

— London, febr. 8. A felsőház tegnapi ülésében
Normanby lord egy a királynőhöz intézendő hálaíró iratot in-
dítványozott a Savoya bekebelezése elleni fölszólalásért, mely-
ben a királynő arra kérték, hogy Savoya átengedését meggá-
tolni ügyelje.

Granville lord azt válaszolja, mikép a kormány Fran-
ciaországtól határozott biztosítást nyert az iránt, hogy Savoya
bekebelezése jelenleg nem szándékoltatik. Walewski gróf bevallá,
mikép ezen rendszabály a háboru kitörése előtt beszélgetések
tárgyát képezte s bizonyos eventualitások esetére tervezte volt;
azok nem következtek be; a ezért Franciaország ezen kérdést
nem veszi tekintetbe. Cavour gróf az angol követ egyenes kér-
désére azzal válaszolt, hogy Franciaországgal semmi bár-
minemű ily szerződés sem létezik, s hogy Szardínia ezen tar-
tományt nem akarja eladni, átengedni vagy kicserélni. A kor-
mány közlése Napoleon császárral Angolországban ezen kérdés
iránti nézetét, saját kötelességét elmulasztotta volna, ha nem
nyilvánítja Savoya csalakodása elleni ellenelvetését; ő reméli,
hogy Normanby lord visszavonandja indítványát.

Grey lord Franciaország biztosításait elégteleneknek
tartja, szerinte a párisi lapok nyilatkozatait kell tekintetbe venni,
semmi sem lenne Európa békéjére nézve károsabb, mint Savoya-
ának Franciaországhoz csatolása, noha ő nem ajánlja fegyve-
res erő alkalmazását, annak meggátolása végett; fájjalja, hogy a
kormány a szerződési alkudozások alkalmából, nem kívánt Na-
poleon császártól határozott nyilatkozatot annak tervei iránt.

Shaftesbury azt állítja, mikép egy Franciaország s
Szardínia közt a háboru előtt, Savoya átengedése s Szardínia
nagybódása iránt kötött titkos szerződés igaztalan, erkölcs-
telen s vétkes lett volna. — Newcastle herceg megjegyzi,
hogy a kormány folyvást előterjesztéseket tesz Szardínia, s Fran-
ciaországnak. — Brougham lord azt mondja, hogy a nem-
zetiségre-hivatkozás, Savoya átengedése végett, veszélyes
lenne. Derby gróf azt hozza föl, mikép a legutóbbi kormány
Franciaországhoz intézett előterjesztéseinek célja, a most be-
állott nehézségek meggátolása volt. Szerinte, Normanby indítvá-
nyának elfogadása nem lenne káros, a Franciaországhoz vi-
szonyokra nézve. — Redcliffe lord azt véli, mikép Napoleon
császár eljárása a legújabb időkben Európa bizalmatlanságát ge-
jeszti föl. — Normanby megelégszik a vitával s visszavonja
indítványát. — A ház elnaplalta magát.

London, febr. 8. Az alsóház tegnapi ülésében Russell
lord, Hamilton kérdésére következőleg válaszolt: Anglia Fran-
ciaország elé négy javaslatot terjesztett. 1) hogy Ausztria és
Franciaország, a többi nagyhatalmak beléegyezése nélkül nem
interveniálnak. 2) Franciaország az olasz kérdés megoldása
után csapatait Olaszországból kivonja. 3) Velencze nézve
semmi intervenció, semmi ajánlatok nem történnek. 4) Szardínia
Közép-Olaszországba csapatozik addig nem küld, míg a népek
szavazata az annexió mellett nem nyilvánul. Franciaország a
három első pontot elfogadta; az utolsóra nézve az Ausztriávali
tanácskozások, még hivatalos válasza nem vezetett; gr. Rech-
berg abba nem egyezhetik, míg a császár parancsát nem veszi;
egyelőre megjegyzi, hogy Ausztria Olaszországnak kivételi
állapotát teljességgel el nem ismeri; Olaszországba csapatozókat
küldeni nem szándékozik, s csak saját területének védelmére
szorítkozik. A főnébbi javaslatok Orosz- Poroszországgal is
közölteték; az első még nem válaszolt, az utóbbi azokhoz egye-
zését adá. A tárgyalások még függőben vannak, de a békés meg-
oldásra kilátás van.

— Cavour gróf körsürgönye Piemontnak külföldön
levő dipl. ügynökeihez. Uram! Illőnek tartom, önkön röviden
ecsetelni azon viszonyokat, a melyek közt Olaszország és percz-

ben van, midőn a király bizalma a külügyek vezetését reá-
ruházta. Európa nagyhatalmasságai belátván annak szükségét,
hogy a közép-olaszországi tartományok bizonytalan és idegle-
nes állapotát meg kell szüntetni, két hónap előtt megegyeztek
egy congressus egybehívásában, a melynek földadata leendett,
tanácskozni a legalkalmasabb közegekről, a melyek Olaszor-
szágban a békét és jólétet szilárd és tartós alapokon helyreál-
lítsák. A congressust, a melyet a királyi kormány mint az egyet-
len eszközt a pillanat veszélyeinek elhárítására folyvást szorgal-
mazott, Közép-Olaszország népessége bizalommal fogadta, re-
mélvén, hogy a szárd államokhoz való kapcsolataira iránt oly
ünneplényes modorban nyilvánított ohajait Európa legjelenté-
kenyebb államainak képviselői komoly figyelemmel és jó-
váhangyandják. A közép-olaszországi népek és kormányok e bi-
zalommal elhatározták, nyugodtan és rendben várni be a congress-
susz üléstől és elégnék tarták csupán haderejeiket növelni és
figyelmeztetni azon célból, hogy bátran szembezárhassanak a
jövő eseményekkel.

A congressus jelenleg bizonyos nehézségek következté-
ben, melyeket szükségtelen e helyütt taglalnom, határozatlan
időre elnapolt és naponként mindinkább van okunk hinni,
hogy az nem is fog összejönni.

A congressussal föl levén egyszer hagyva, mindazon ne-
hézségek, melyek ezután megoldandók voltak, sokkal komolyabb
és sürgetőbb alakban tűnnek föl, mint az előtt. Közép-Olaszor-
szágban a várakozás higgadtágát és reményeit hő, de jogos
türelmetlenség és visszavonhatlan elhatározás váltották föl, a
megkezdett uton haladni. Ezen érzület, a melyeket már eléggé
igazolt az azon különös helyzet is, melyben Közép-Olaszország
oly régóta van, még bensőbbé s általánosabbá teszik az
utóbbi napokban fölmerült események.

A congressus elhalasztását ugyanis azon röpírat közzété-
tele előzte meg, melynek címe „A pápa és a congressus”. Én
nem kívánom e munkának eredetét és horderejét taglálni; csak
azt jegyzem meg, hogy az európai közvélemény egy nagy ese-
mény jellemét és fontosságát teljességgel annak. Ezen röpírat
közvetéltelére csakhamar rákövetkezett a császárnak a pápához
intézt levele.

Ugyanezen időben megtudja Európa, hogy az angol-fran-
cia szövetség, melyet a villafranci béke után némelyek meg-
rendítve hittek, még szilárdabb, bensőbbé vált; és ezen egyet-
értés, melyet legelőször bizonyos fontos kereskedelmi alkudo-
zások szerencsés kimenete alapított meg, még sokkal ünneplé-
nyesebben ki lön tüntetve az angol parlament megnyitó trón-
beszéd és Palmerston lord szavai által, a ki Disraelinek adott
feleletében hivatalosan kijelenté, hogy a legszívessebb egyet-
értés uralkodik Angol- és Franciaország közt az olasz kérdést
illetőleg. A congressus elnapolása, a röpírat közzététele, a pá-
pához írt levél, Francia- és Angolországban egymáshoz köze-
ledése, ezen négy tény, a melyek közül a legesekélyebbek is
elegendő leendtek a függőben levő kérdések megoldását illetni,
a további várakozást lehetlenné tévők. Azok az európai sajtó
által eléggé megvitatta, minden komoly emberben azon meg-
győződést szülték: 1) hogy föl kell hagyni a restauratio minden
eszméjét, mely épp oly kevésbé volna lehetséges Bolognában
és Pármában, mint Florenczben és Modenában; 2) hogy az egye-
dül lehetséges megoldás az annexio törvényes elfogadásában áll,
mely már tetteleg fenn áll Emiliában, valamint Toscanában; 3)
hogy az olasz népségek, miután oly sokáig várakoztak azért,
hogy Európa majd rendezni fogja az ő ügyeiket is a benemavet-
kezés ejvének és a nép ohajai tiszteletben tartásának alapján,
tovább kell menni és sajátmaguknak gondoskodni kormányukról.

Ilyen jelentőséget adnak Olaszországban az elsorolt tén-
nyeknek, és a mi szintén fontos, így értelmezték azokat az
európai sajtónak legnagyobb hitelt közlőjei is. A legnagyobb
befolyású francia, angol és német lapok ugyanezen eszméket
hirdetik, ugyanezen tanácsokat adják s ugyanezen meggyőző-
déseket fejezik ki.

A dolgok ilyen állapotában a közép-olaszországi népek
elhatározták magukban a megoldást illetni s megragadni a
kedvező alkalmat, hogy a bekebelezést teljesen és végkép fog-
natba vegyék. Ezen eszmétől indítva fogadták el az érintett
tartományok kormányai a mi országunk választási törvényét, s
már készülnék is a követválasztásokra.

A királyi kormány mind e napig arra használta föl összes
erkölcsi befolyását, hogy a közép-olasz népeknek és kormányok-
nak azt tanácsolja: várják be Európa ítéletét. A királyi kormány-
nak most már a congressus összehívásának bizonytalansága mel-
lett és szemközt az említett tényekkel nem áll több hatalmában
föltartóztatni az események természetes és szükséges menetét.

E sürgőnynek nincs más célja, csak az, hogy megismer-
tesse az olaszországi dolgok jelen állapotát. Majd tudósítani fo-
gom Önt annak idejében az ezekhez képest teendő elhatározá-
sokról. Mostanra legyen elég tudni, hogy a király érzi azon
felelősséget, mely ez ünneplényes perczekben ránehezi s határo-
zatait csak kötelességérzete, az olasz hazának érdekei s azon
ösztöi ohaj fogja sugálni, hogy biztosítja Európa békéjét. Fo-
gadja Ön stb. Kelt Turinban, jan. 27. 1860.

Milanó, febr. 3. A piemonti s francia hadkés-
zések ülésekről a „Triest. Ztg.”-nak így írta:

„Hogy Cavour gróf kormányra lépte óta az ügyek mind-
inkább közelednek kifejlődésük, azt itt is minden elfogulat-
lan egyén észreveheti; mivel a Velencze ellen megkezdendő
hadjáratról határozottabban föllépő tudósításokon kívül, a kor-
mány különböző rendeleteiből is így eshet lehet következtetni.
A bresciai fegyvergyárral éjjel nappal dolgoznak; s alig készült
el néhány száz fegyver, midőn azok ládába pakoltatnak s a ve-
lenczei határokra indítottak el, hogy adandó alkalommal oda
bevitessenek. Az itteni francia megszálló csapatparancsnok-
ságnak, mind a tuileriák. — mind Turinai sürgönyváltása igen
élénk, s egyetlen nap sem mulik a nélkül, hogy Vaillant tá-
bornagy 2, 3 sőt 5 futárt is ne fogadna el; mivel az ily sürgö-
nyök mindenkor külön futárokkal szállítottak. Egyenesen
neveléses dolog, ha Russell lord azt állítja, hogy semmit sem
tud az itteni francia megszálló csapatok erősítéséről, holott
mi teljes meggyőződésünkkel állíthatjuk, hogy ezen csapatok
ereje legalább is meg van kettőztetve. Néhány nap óta Genuától
Bresciaig nem lehet egyebet látni, mint zuavokat s vontatvány-
ágyakat. — Ezért jó lesz ébren lenni; egy hitetlen és hisztig
ellenességgel szemben, a legszigorubb éberségre s legnagyobb
bizalmatlanságra van szükség; s éppen nem lehetne csodálni,
ha Európa néhány nap múlva ismét egy bevégzett ténynyel, t. i.

egy 200,000 főnyi sereggel állana szemben a velenczei határon,
mely sereg logikája súlyosan nehezülne Németország s egész
Európára s újabb boldogítási elemek számára készítené utat.”

Róma, febr. 2. Mint az „Ami de la Religion”-nak írják,
a pápa jan. 28-án elfogadta az összes szerzetesrendek előjáróit,
kik ő szentségének egy fölíratot nyújtottak át. A pápa ezen lé-
pés által nagyon meg volt hatva s legelőnőbb halálát tanúsítá.
„A hullám” — mondá — „verdesi ugyan a sziklát, de ha a
szikla szilárd, a hullám azt csak annál simábbá, fehérebbé s
szélesebbé teszi.” 31-én a főiskolák növendékei egy küldöttség ál-
tal ő szentségének egy fölíratot nyújtottak át, melyre az egyház
feje így válaszolt:

„Az üldözés kora ismét elérkezett az egyház számára,
noha annak gyermekei nem szenvednek többé börtönben, se
vértanui halált nem kell kiállaniuk. Az üldözés, mely hajdan
anyagi volt, most tisztán eszmei s elvi üldözéssé lett. Olaszor-
szág végzeteljes propagandának van martalékul adva; s azok-
nak kezében van, kik a bűnbölerényt csinálnak. A küldetésükhöz
hű püspökök képmutatókúl rágalmaztatnak; míg a politikai or-
gyilkos az apotheoizis megtisztelésében részesül. Ezen üldözé-
sek nem fognak győzelmeskedni az egyház fölött; ez utóbbi
kész Jézus lábaihoz borulni, hogy saját üldözői számára bocsá-
natért esedezzek.

Ezen jeleneten Goyon tábornok is jelen volt s jelenléte
még inkább nevelte a pápai beszéd által előidézett benyomást.
Azon fölírat, melyet a határvidek s Umbria több lakosai Na-
poleonhoz intéztek, semmi egyebet sem foglalt magában, mint a
kérvenyzőknek azon a szokásos modorban kifejezett ohajtását,
miszerint ezen két pápai tartomány is osztozhassék Romagna
sorsában. Az okirat Florenczből kelt s hírszerint 250 aláírás-
sal van ellátva, többek közt Campello gróf, Danzette báró, Si-
monette herceg, Colocci marquis s Misturi gróféval is. Páris i
levelek szerint, melyeknek azonban nem lehet föltétlenül hitelt
adni, az Umbriából s a határvidekről érkezett tudósítá-
sok oly fenyegetőleg hangzanak, mikép Turinban már komolyan
fontolóra veszik, hogy mit kelljen a szárd kormánynak általános
fölkelés esetében tennie. A rómaiak számosan vándorolnak ki
a legatiókba s Toskanába. A liga serege január második felében
2500 önkéntessel szaporodott.

Florence, febr. 4. Ricasolinak egy körlevele a
választásokra vonatkozólag így nyilatkozik: Hat olasz tartomány
képviselői most először fognak összejönni, hogy a világ előtt
kijelentsék, mikép Olaszország mint nemzet megalakította magát,
Victor Emanuel alkotmányos monarchiájá alatt.

— Miként Rómából jan. 28-ról jelentik, ott számos házkuta-
tás, idézés és befogatás történt. 47 egyén kiutasított. A ható-
ságok tudósítást kaptak, hogy sok fegyver csempésztetett titkon
Rómába. A rendőrség azonban semmit sem talált, de meggyőző-
dött a fölöl, hogy az Olaszország éjszaki részéből nem egészen
békés czállal Rómába jövő ifjak száma, új év óta feltűnően nagy.
„Mindennütt” írják a „Köln. Zeitung”-nak, hallani lehet Piemont
és Lombardia dialectusait. A sz. atya kedélyállapotát ezen nem
remélt események sokkal fájdalmasabban sértették, mint azt
előre sejtették. Kedden érvágást kelle alkalmazni, hogy a vér-
tulást eltávolítsák. Ő sz. atyásága e múlt után ismét jobban
van és tegnapelőtt egy hosszú gyalog sétát tett a Pincion át,
egész a Berberini térig.

Verona, febr. 7. „Lombardia” jelenti, hogy f. hó 4-n
Veronában, a Portanuova mellett, egy nagy háromszinű zászló
tűzött föl; az egyike ama szokott valótlanságoknak, melyekkel
az olasz lapok, a velenczei helyzetre vonatkozólag, naponként
telvék.

Bécs, febr. 8. A „Presse” közli: Tegnapi azon tudósítás
érkezett ide Veronából, hogy e hó 15-kétől fogva a rögtön-
bíráskodás az egész velenczei tartományban életbelép. Ma már
megkaptuk az illető hirdetőment, mely a velenczei helytartóság
által e hó 2-én bocsátott ki. Az így hangzik:

„Degenfeld gróf altábornagy ur ő exca, a II. hadsereg
parancsnoka, tekintetbe véve, miszerint a forradalmi párt mind-
inkább kiterjeszti a cs. k. hadsapatok irányában csábítás és
bujtogatás rendszerét, rendes törvényhatósági jogai szerint őt
illető hatalmánál fogva késztetve érzi magát: az állam katonai
ereje elleni bűntényekre nézve a velenczei terület, a mantuai
tartomány és trienti kerület egész területén febr. 1-i napi pa-
rancsnál fogva behozni a rögtönbíráskodást, mely rendszabály
ez év febr. 15-én lép életbe. „Mi ezenel, a II. hadsereg főpa-
rancsnok ő excajának e hó 1-jén, 218 szám alatti ide érkezett
közlése folytán köztudomásra juttatik. A velenczei tartományok
cs. k. helytartóságától. Velencze, febr. 5. 1860. Bissingen, cs. k.
helytartó.”

— Bukarest, febr. 1. Oláhország fővárosa a jászvá-
rosiak megelőző példája nyomán, készül a Kuza-választásnak,
és egyuttal a hercegségek egyesülésének évnapiját febr. 5-kén
méltólag megünnepleni. Az emlékezetes nap előtt és után tar-
tandó táncvigalmak, ágyudörgések, menetek, zene, kivilági-
tások és ünneplényes színi előadás fogják Oláhország örömeit e
nagy emlék fölött tolmácsolni.

— Madrid, febr. 7. A 4-diki csata következtében Te-
tuan be van véve. Az említett csata alkalmával 8000 sátor és
ő tábornok ágyui foglaltak el. A császár őcscei Tetuánon
keresztül menekültek. Tetuánból küldöttség jött irgalmat kérni
a spanyoloktól, miután a muzulmánok a várost rablásra bocsá-
tották. Rio s tbnok osztálya ellenállás nélkül vonult be Tetuán-
ba. Madridban nagy örömyilatkozatok.

Madrid, febr. 8. A hivatalos lap jelenti, hogy O'Don-
nel tetuáni herceggé és spanyol grandda nevezetett ki.
Azon tér, melyen a csata történt, neki ajándékozott. Te-
tuánban a spanyolok 50 ágyut találtak.

Ujabbak. — Mult péntek s szombat közti éjszakán
fogott a londoni parlament véghezmenni a csata, mely a
Russell-Palmerston miniszterium felett vala határozandó. Azon
időre lón az angol-francia kereskedelmi szerződés
előterjesztése megígérve azon esetben is, ha a budget előter-
jesztése ugyanakkor meg nem esethet. A tuileriában feszült
figyelemmel kísérik a harcot, mely a whig kabinetet a torik ré-
széről fenyegeti. A whig miniszterek ugyanis elhatározták vol-
na visszavonulni, ha a parlament megtagadná a Franciaország-
gal kötött kereskedelmi szerződés szentesítését, s éppen nem
volna kedvük a parlamentet feloszlatni és a nemzetre hivatko-
zani.

ni, mibe mint írják maga a királynő sem fogna beleegyezni. A jelen kabinet állása iránti hírek csakugyan kedvezőben hangzanának most legújabbán mint Párisban tudni akarják: a toryk magok se sovárognának oly nagyon a jelen körülmények közt kormányra jutni, s az irföldi tagok rosszallják ugyan a kormány olasz politikáját, de vonakodnának a toryk kezében faltörő kosok lenni a whigek ellen, igenis jól tudva, hogy nevezetesen a római kérdésben, egy tory kabinetől se várhatnának egy a katholikus álláspontnak megfelelő politikát. Mint mondók tehát, Párisban remélik, hogy Palmerston lordnak sikerül a kormány részére tekintélyes többséget szedni össze.

Azon tagadhatlan fontosság mellett, melylyel a Palmerston-cabinet fennállása kivált e pillanatban az európai ügyekre kihat, minden más politikai kombinációnak el kell nemulni, míg nem a minden órán várt döntő szavazat megtörtént. S valóban úgy is látszik, hogy az egész európai politikában pillanati szünet állott be. Szárdínia, mely már is elhatározó lépést való teendő a középolaszországi annexióra nézve, jónak látja tartózkodóban viselni magát, s egyelőre a legutóbbi angol közbenjárás javaslat eredményét bevárni. Ausztria végleges válasza is eddig meg fogott érkezni Párisba, — s legkisebb kétséget sem szenved, hogy az hajszaúnyira sem térend el a villafrankai békealaptól, a mit egyébkint maga Franciaország jól tudott, s inkább is csak arra nézve kívánt bizonyosságot szerezni, hogy Ausztria a nyugoti hatalmak terveléseinek tetteleg nem fog utójukba állni. Az angol parlament vitának kimene-tele tehát az főleg, mi Franciaország további eljárására hatással leendő, s hogy legelőbb is Közép-Olaszországban az új állapotok tényleges megalakulása a jelt megadja. El kell majd annak is válni, mennyiben áll a párisi és turini udvarok közötti állítólagos feszültség. A „Nord“ párisi levelezője szerint „nem lehet semmi alaptalanabb azon föltevésnél, mintha a Franciaország és Piemont közti barátság meghűlt volna; egyetértésük soha sem vala teljesebb és bensőbb, mint ez rövid időn tetteleg is bizonyítva lesz.“ Tanácsosabb is mindenestre a Savoya miatti hírlapvitának nem tulajdonítani valami nagy fontosságot, s in-

kább a francia-szárd barátságnak teljes erőben leendő fennállására készen lenni.

Az olasz kérdés bonyolodott állására Angolhon kétes barátságán kívül sokat tesz az északi kabinetek tartózkodó magukartása is. Poroszországra nézve nem valószínű, hogy az angol javaslatokhoz mindjárt beleegyezését adta. L. Russell, mint beszéde szövegéből kitűnik, csakis annyit mondott, hogy a porosz kormány nem tett kifogást, de végleges választ elhalasztá, míg Franciaország és Ausztria nézeteit nem ismeri. Bizvást hozzá tehetjük, hogy főleg Oroszországot, mely nélkül a berlini kormány ujabban az európai ügyekben nem igen látszik magát tájékozni tudni. Az orosz kormány pedig véleményének súlyát halogatás által is kívánja éreztetni a nyugoti szövetség, s kivált az angol befolyás ellenében, mely utóbbinak Franciaországgal szövetségét a keleti ügyekkel is összefüggésben hiszik állani. Valóban úgy hallszik, hogy Angolország Savoya annexióját, a melyet Franciaország bizonyosan nem egy könnyen fog elejteti, — keleten adandó jó árért, például Candia szigetnek Anglia részére hagyásáért hajlandó volna elnézni. Képzeltetni, hogy Oroszország ily ország-adástvevést nem nézhet nyugodtan.

Milanóból febr. 8-án jelentik, hogy a Közép-Olaszországba rendelt francia csapatok ellenparancsot kaptak. Párisi tudósítások szerint e csapatok indulása azon esetre volt megrendelve, ha Nápoly a maga hadierőjét országa határain túl mozdítaná. Egyelőre Nápolynak ily beavatkozásától nem látszanak tartani, s a francia Közép-Olaszországba vonulása is elmaradt, azonban az indulásra készen állás parancsa fennmarad, s minden intézkedés megvan tette, hogy a nápolyiak előnyomulása esetében a francia főhadiszállás azonnal Florenzbbe tétethessék át.

Azon szilárdaság következtében, melyet Goyon tők minden demonstrációval szemben kifejt, Rómában nyugalom, ellenben Anconában nagy forrongás uralkodik. Mint Rómából írják, folyó hó végefelé, a határvidéken mozgalom kitörését várják. Az umbriai s határvidéki bizalmi férfiak, a Canino hg csa-

lájával rokon Gangelló gróf elnöke alatt, Florenzb-ben gyűlést tartottak. — Az olasz honi felbomlás megyen a maga feltartóztatlan vagy inkább fel nem tartóztatott útján. Szolgáljon erre száz példa közül a „Gazette di Milano“-nak következő elbeszélése: A perugiai bíbornok-püspök felhívta volna Schmidt pápai tábornokot, hogy mindazon svájci katonákat, kik a pápai szolgálattal nem volnának megelégedve, szoliton fel, lépjenek elő s hagyják el az országot. „Eminenciás uram, felelt volna a tábornok, így könnyen azon fatális helyzetbe jö-nék, hogy egymagam maradjak.“

Turinből febr. 8-án távirják: Fanti 12 milliónyi hitelt nyert hadseregi czélokra.

A középolaszországi liga sergének eddig különválasztva volt igazgatósága a szárd seregével egyesítettett; s az illető hivatalnokok Turinba hivattak.

Turin febr. 6. Canofari Victor Emanuel királynak átnyújtá saját meghitelező iratait, mint a nápolyi király rendkí-vüli követe s meghatalmazott minisztere a turini udvarnál.

Turin febr. 11. Az „Opinione“ írja: A Közép-Olaszország politikai megalakulását illető új szavazatra nézve még semmi sincs eldöntve; az ujonnan választandó követek legközelebb össze fognak gyűlni, hogy a korábbi tanácskozás eredményét megerősítsék s ehhez képest nyilatkozatot adjanak.

— Páris, febr. 9. A börzén Thouvenelnek egy Savoyára vonatkozó körleveléről beszéltek. — A Konstantinápolyban kiüthött lázadásról tegnap elterjedt hír nem való-sult.

Páris, febr. 11. A „Moniteur“ közleménye szerint a kereskedelmi szerződés közzététele csak az angol parlament szavazata után fog bekövetkezni.

Bécsi börze, Febr. 11-kén: Nemzeti kölcsön 78. — pft. — Metalliques 5 pcentes 68.85. Urbéri papírok: magyar 71. — erdélyi 68. — Bankrézvény 854. Korona 18.25. Cs. k. arany 6.24. Ezüst 132.25.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL.

MAGÁN HIRDETESEK.

(868)

Angol szabadalmas

KÖSZVÉNYGYOLCS

mindennemű fájdalom ellen,

mint: köszvény, rheumatismus (tagnyílás, keresztcsont fájás,) orbáncz, mindennemű görcs kézben, lábban, s különösen vér-ér-dag, főbeli köszvény, podagra, tagdagadás, ficzomodás, oldalnyílás esetében biztos eredménnyel egyetlen gyors és valóban hatályos segítő szer.

Ezen Európa minden államaiban körülbelül 12 év óta ismert angol szabadalmas kir. bajor és kir. württembergi engedéllyel ellátott köszvénygyolcs mázós felével illesztendő (még pedig az egész darab) a szenvedő tagra. A felillesztés előtt a mázós oldal légymelleg vízzel megnedvesítendő, s néhány percig a kemence előtt tartandó, hogy az a testre felragadjon. Az nem hogy semmi foltot vagy nyomot maga után, eleint nem mardosó fájdalmat okozand ugyan, de nem kell levenni, míg az magától le nem válik, s a fájdalom egészen meg nem szűnt. Ha a testrésznél az izület kívánja, ehhez képest a gyolcs ollóval bemetszendő, hogy az a test mozdulatai közben a megfeszülés miatt ne legyen alkal-matlan. Rheumaticus főfájásoknál (mint egyetlen elismert, általános szer) a haját lehetőleg vissza kell simítani; s szeletenként feltenni, épp úgy a nyakszirtnál is a fülek mögött, s ez teendő a fülzugánál is.

Minden csomag helyt Budán 1 ft p. p. vagy 20 ezüst garas porosz árfolyam szerint vagy 1/2 amer. dollár, vagy két angol schilling, avagy 3 francia frank.

Kivonat a „Pester Lloyd“ 1855. apr. 15-diki 88-dik számából.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara jelentése

A központi bizottmányhoz Bécsben

Kerületének részvételéről a párisi gazdasági és iparműkiállításban — XII. osztály.

Weber Károly (czég May Emil, Buda, Krisztinaváros) küldött két darabot az ő kiváltságos köszvénygyolcsából, a melyet tíz év óta készít. A meglepő gyógyhatás köszvényes és rheumatis-bus bajokban ezen készítménynek Európa minden államaiban nagy elterjedést szerzett.

Kapható: Kolozsvárt csupán csak Wolff J. gyógyszerárban, Tordán: Wolff Gábor gyógyszerárban, Brassóban: Jekeli Ferd. gyógyszer., Szébenben: Schneider F. J. szépmű-kereskedésében. Bukarestben: Deutsch Adolf kereskedésében, Temesvárt: Kraul János keresk., Aradon: Probst F. J. keresk., Beszterczén: Dietrich és Fleischer keresk., Pesten: J. S. disz- és mürenbergi áru kereskedésében.

(854)

WOLFF J.

„MAGYAR KIRÁLY“ czimű gyógyszerárban Kolozsvárt legjutányosb gyári áron, és eredeti friss minőségben találtnak:

Mindenféle hasonszenvi, (Homoeopathisch) szerek, egyenként, és felszerelt szekrényekben is.

Különbféle ruggyantából, (Kautschuk) sebészeti eszközök.

Ujabb találmányu bel- és külföldi divat-gyógyszerek.

Különösen:

ÁLTALÁNOS ÉTEK-POR,

Dr. Gölis-től Bécsben.

Valódi SEIDLITZI-POR.

alódi friss csuka-májolaj,

(Dorsch Leberthran-Öhl.) Palackokban, és font számra.

Bilini szelethek, emésztő szer.

(870)

(3—3)

A tekei kárpótlás-ügyben január 28-kán M. Várhelyi család gyűlés tartott, mely ezen kárpótlás kidolgozását, a meg nem jelent részek felszólítását, s annak utána a nagy méltóság cs. kir. pénz-alapi igazgatóságokhoz beadását, ugy annak vég elintézését reám bízta, — tehát

tisztelettel felszólítom mindazokat, kiknek a tekei kárpótláshoz joguk van, hozzám küldjék be a szükséges felhatalmazást februárius utolsó napjáig, ugy azon utolsó évi ellennyugtákat is, melyek által bebizonyíthatják ezen kárpótláshoz részük és jogukat.

MÓZSA JÓZSEF,

lakósom Kolozsvárt, külső-farkas-utca 181. sz. a.

AZ EV. REF. FÜTANODA KÖNYVNYOMDÁJA. (Belső farkasutca 74. sz.)

(832)

1860. 2. 16.

Cs. kir. kizárólagos szabadalommal ellátott

Anatherin-szajviz

egy üvegce 1 fnt 40 kr o. é.

Cs. k. kiz. szabad.

ANATHERIN-FOGPÉP

egy porcellán-adag 1 fnt 23 kr o. é.

FOG-OLOM

egy tégely 2 fnt 10 kr o. é.

NÖVENYI FOGPOR

egy iskutlya 63 kr o. é.

Ajánlja Popp J. G. fogorvos Bécsben.

Bizománysok:

Kolozsvárt: Wolff J. és Kudy J. gyógyszerárakban. Tordán: Wolff gyógyszerész. Szébenben: Zöhrer és Müller gyógyszerész. Brassóban: Hoffmann J. Károly-Fehérvárt: Ruff J. Ségessvárt: Misselbacher J. M. Beszterczén: Dietrich és Fleischer. Dézsen: Kremer S. Déván: Büchler A. Nagy-Váradon: Janky J. Huzzela. Fogarason: Nehrer. M.-Vásárhelyen: Fogarasi D. Balásfalván: Kovrig T. Szászvároson: Specht és Leonhardt J. Zilahon: ifj. Ábrahám Gábor. Debreczenben: Bezler gyógyszerész.

(865)

(2—3)

Alóliirt tisztelettel tudatja, hogy

urbéri kármentesítési kötvényeket

500 frt 1/2%-val, 500 frton felül 5000 frt 3/4%, 5000 frton felüli összegeket pedig 1/2%-val, kamatok megtérítésével a bécsi börze napi árkeletén alól bevált.

Ezenkívül mindennemű állam papírokat, börze képes magán kötvényeket, ipar svasuti részvényeket, sorsjegyeket, külhoni pénzeket, továbbá aranyat s ezüstöt a legjutányosabb napi árfolyam szerint elad és veszen.

A postai öszveköltetés oly biztos lévén, hogy a szállításnál semmi veszélytől nem tarthatni, ajánlja az alóliirt ennek használatát azon biztosítással, hogy a posta útján beküldendő kötvényeknek árát, a visszafordulandó postával a legpontosabban kézhez juttatni csak kéri ilyen esetekben a czim, lak és utóposta hibátlan feljegyzését.

Debreczen, december hóban 1859.

É KISS ZSIGMOND,

váltó irodája Debreczenben a fűtérén Schafferház 2140 sz. m. alatt.

(875)

(1—3)

Szőlő eladás.

Bornymáli hegybe az alsó lába kereskedő Tauffer Ferencz birtoka közelébe 4. fertály ör k-ség, melynek alja, teteje, gyümölcsös; közepe szőlő, eladó. Értekezhetni kétviz-közt, hidkapun kívül 48. számú háznál a tulajdonossal.

(869)

(3—6)

Haszonbérbe kiadási hirdetés.

Méltóságos gróf Karacsai Sándor ur gyermekei aranykúti jószáguk, mely Kolozsvártól 5 órányi távolságra fekszik, melyben az idén 1800 véka csős-törökbuza, 400 kalangya gabona, 1000 p. forintot érő szőna termelt, jó és nagy kiterjedésű szántóföldjein ellehet évenként váltólág 1200. véka gabonát vetni, szép nagy jó bortermő szőlőhegyén sok bor terem, egy patakon levő, s ezenkívül egy száraz malommal, korcsoma, kényelmes jó lakó udvarházzal, s hozzá tar-

tozó gazdasági épületeivel a jövő Szt.-György naptól kezdve 12. v. több évekre haszonbérbe kiadandó. Személyes vagy bérmentes levélrei tudakozásra értesítést ad, bérbe kiadni felhatalmazott Gyulai Sámuel Kolozsvárt b. Farkas utcában 81 számú gr. Karacsainó ur assz. házában.

(872)

(3—3)

Nagy-Váradon

Kanitz Adolf és Mór

tavaszi vetemények,

francia és honi lucerna, stájer ló.

here s répamag,

nem különben:

GAZDÁSZATI ESZKÖZÖK

raktára.

Vidacs István gépgyárából.